

D ů v o d y:

Dovolatel, prováděje dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., vytýká odvolacímu soudu, že nesprávně považuje jeho tvrzení v odvolacím spisu, že došlo po podání žaloby mezi stranami k mimosoudní dohodě a že zaplatil žalobkyni po podání žaloby 1600 Kč, za nepřipustnou novotu podle § 482 c. ř. s., k níž nelze přihlížeti. Odvolací soud považoval však toto tvrzení dovolatelovo právem za nepřipustnou novotu, neboť podle ustanovení druhého odstavce § 482 c. ř. s. připouštějí se v odvolacím řízení jen novoty opodstatňující neb vyvracející uplatněné odvolací důvody, čímž jsou míněny jen takové skutečnosti a důkazy, jež směřují k dolíčení nebo k vyvrácení tvrzené nesprávnosti rozsudku první stolice bez dotčení se jeho skutkového podkladu. Ano došlo v souzeném případě k vydání rozsudku pro zmeškání následkem nedostavení se žalovaného, takže bylo podle § 396, 442 c. ř. s. přihlížeti jen k přednesu dostavivší se žalobkyně o skutkových okolnostech a bylo její skutkový přednes považovati za pravdivý a vzíti za základ rozsudku, dotýká se tvrzení dovolatele teprve v odvolacím spisu skutkového podkladu rozsudku prvního soudu a jest proto vyloučeno, byť i mělo zdánlivě sloužiti k dolíčení odvolacího důvodu. Dovožuje-li dovolatel, že když zákon připouští proti rozsudku pro zmeškání odvolání, že musí býti připuštěny i jeho důvody, lze na to uvést, že zákon v § 482 druhý odstavec c. ř. s. nemá na mysli jakýkoliv důvod odvolací, nýbrž jen takový, při němž nové skutečnosti k dolíčení nebo vyvrácení jeho uváděné nechávají skutkový stav věci, jak stranami byl uveden v první stolici, zcela netknutým, a tomu tak v souzeném případě není.

Čís. 12299.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Kdo se dostal do rozporu s § 4 zákona (užívaje značky »Jeschkenkäse«, ač sýr byl vyráběn v jiné krajině), nemá nárok na ochranu ani podle § 11 ani podle § 1 zákona.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1933, Rv I 1666/31.)

Žalobce, nájemce mlékárny v Dymokurech, domáhal se na žalovaném výrobcí sýra ve V. u Německého Jablonného, by žalovaný byl uznán povinným zanechatí další výrobu sýra s označením »Jeschkenkäse«, odstraniti rušivý stav a ze sýru, jenž u něho bude nalezen, odstraniti označení »Jeschkenkäse«, ve styku se zákazníky zavésti změnu, zaručující rozeznatelnost, zvoliti jiné označení pro své výrobky a žalující straně jako náhradu škody zaplatiti 30.000 Kč. Žalobní prosbu odůvodňoval žalobce tím, že užívá již po delší čas pro své výrobky, sýry, vyráběné v mlékárně v Dymokurech, od něho najaté, označení »Jeschkenkäse«, že všem tuzemským zákazníkům žalobcovým jest známo, že toto označení jest označením žalobcovým, že jest zavedeno pro něho a pro mlé-

kárnu v Dymokurech, od něho najatou, a že solidnost žalující firmy zaručuje jakost sýru, opatřeného označením »Jeschkenkäse«, že prodává sýr pod označením »Jeschkenkäse« od září 1929 a toto označení jest obzvláště v severních Čechách dobře zavedeno a pro žalující firmu významno, že zvolil označení »Jeschkenkäse« proto, že hlavní odbyť jest v Liberci a v okolí, jakož i vůbec v severních Čechách, že označení »Jeschkenkäse« s obrazovou známkou a sice s vrchem, loukou a skotem jest registrováno u obchodní a živnostenské komory v Liberci od 8. července 1930, že naproti tomu žalovaný teprve později svou známku na zboží, a to teprve po dopise žalující firmy ze dne 1. srpna 1930 přihlásil u obchodní a živnostenské komory, že žalovaný neužívá jen označení žalující firmy, nýbrž i rozměrů sýru a podle možnosti napodobí i jakost sýru, by obecnost uvedl v omyl. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z t ě c h t o d ů v o d ů: Nesprávné právní posouzení spatřuje odvolání v tom, že soud první stolice neshledal v jednání žalovaného, v používání téže slovní známky »Jeschkenkäse« a podobné viněty nekalou soutěž ve smyslu § 11 odst. (3), příp. § 1 zák. o nek. s. z důvodu, že označování »Jeschkenkäse« žalobcem je protiprávní vzhledem k jeho výrobnímu místu a že je jako slovní známka pro žalovanou stranu chráněno. Odvolání míní, že označení »Jeschkenkäse« jest označením fantastickým a naznačuje jen místo hlavního odbytu jeho výrobku a není tedy nepravdivým a klamavým, že označení to i s obrázkem je chráněno jako vzorek pro žalobcova úředníka N-a, a že ani žalovaný není vzhledem na své bydliště oprávněn svůj sýr jako »Jeschkenkäse« označovati. Soud odvolací souhlasí především s názorem soudu první stolice, že označení žalobcova sýra v Dymokurech vyráběného jako »Jeschkenkäse« jest nesprávným označením původu zboží ve smyslu § 4 zák. o nek. s., neboť »Jeschkenkäse« nelze pokládati za jméno fantastické a podle přirozeného, nenásilného a rozumného výkladu u průměrného obecnstva musí vzbuzovati důvodnou domněnku, že jde o sýr vyráběný v okolí Ještědu. Ježto tomu však tak není, sýr jest vyráběn v Dymokurech v okresu Poděbradském a prý jen v krajině ještědské je s úspěchem prodáván, obsahuje i »Jeschkenkäse« zřejmě prvek klamavý, způsobilý v obchodním styku vyvolati nesprávnou domněnku. Poněvadž v § 11 odst. (1) zákona výslovně chráněno jest jen zvláštní označení podniku a závodu a v § 11 odst. (3) i označení zboží »užívané po právu«, nemůže se žalobce neužívající ho po právu, ochrany té pro sebe dovolávati. Poněvadž se žaloba dovolávala podle žalobní prosby ochrany jen pro užívání označení »Jeschkenkäse« a nikoliv obrázku a poněvadž obrázek je chráněn nad to jako vzorek etiketní pro osobu jinou, než pro žalobce, právem zamítl soud první stolice žalobní nárok, neshledav jej důvodným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Právní posouzení odvolacího soudu jest správné. Nesejde na tom, vyrábí-li se na Ještědu vůbec nějaký sýr. ani na tom co měl nebo mohl

míti žalobce v úmyslu, nýbrž rozhoduje jen, že označení »Jeschkenkässe« již podle významu tohoto slova a také jmenovitě podle obrázku, s nímž je podle vyličení samého žalobce spojeno, je způsobilé v obchodním styku vzbuditi nesprávnou domněnku, že zboží, o něž jde, je vyrobeno v určitém místě, to jest buď na Ještědu nebo v jeho blízkém okolí, a že domněnka tato byla by podle toho, že jde o sýr vyráběný v Dymokurech, nesprávná. Tento úsudek odvolacího soudu je správný, neúplnost řízení se v této souvislosti v dovolání ani nevytýká; nic nenavědčuje tvrzení žalobcovu, že šlo jen o označení fantastické neb o označení krajiny, kde se sýr prodává a že by to v zákaznických kruzích tak bylo vykládáno. Je tedy správné, že se žalobce sám dostal do rozporu s předpisem § 4 zákona proti nekalé soutěži a že mu tedy nemůže býti v této příčině přiznán nárok na ochranu ani podle § 11 ani podle § 1 téhož zákona, an sám nemá nárok na užívání značky v žalobě popsané, který by mohl býti předmětem ochrany podle tohoto zákona, a je zcela nerozhodné, zda přísluší takový nárok spíše žalovanému a která z obou stran smí se právem dovolávati nějakého práva známkového.

Čís. 12300.

Pojišťovací smlouva.

Vyzvání pojistitele ke svolání rozhodčího soudu jest zpravidla uznáním důvodu povinnosti k plnění odškodného.

Nejde však o takovéto uznání, neuznal-li pojistitel ve vyzvání ke svolání rozhodčího soudu výslovně důvod k plnění, namítaje, že škoda nastala událostí, která není pojištěním kryta, a došlo-li k rozhodčímu výroku na základě výslovné dohody stran, že jím má býti zjednáán podklad jen k tomu, by pojistitel mohl učiniti pojistníku nabídku z ochoty a z ohledu na pojistníka jako jeho dlouholetého zákazníka (z kulantnosti).

(Rozh. ze dne 27. ledna 1933, Rv I 1880/31.)

Žalobce byl pojištěn u žalované pojišťovny proti poškození strojů. Na jednom stroji praskl válec a stroj byl téměř úplně zničen. K vyzvání žalované pojišťovny byla k stanovení výše škody věc předložena rozhodčímu soudu, jenž vynesl výrok, že škoda způsobená žalobci činí 111.120 Kč. Žalobu, již se žalobce domáhal na žalované zaplacení 111.120 Kč, odůvodňoval žalobce mimo jiné tím, že žalovaná zavedením rozhodčího řízení o výši škody uznala i svou povinnost k náhradě škody. Procesní soud první stolice, omeziv řízení na tento důvod žalobního nároku, uznal právem, že žalobní nárok, pokud se zakládal na důvodu, že žalovaná zahájením rozhodčího řízení o výši škody uznala i svou povinnost k náhradě škody, — není po právu a vyslovil, že, nabude-li toto rozhodnutí moci práva, bude pokračováno